

EL SASTRE DELS VALENTS

Sainet en un acte, de

Jaume Firmat Noguera

1917 19
Sociedad de Autores Españoles
MADRID

EL SASTRE DELS VALENTS

EL SASTRE DELS VALENTS

SAINET EN UN ACTE

Original y en prosa de

JAUME FIRMAT NOGUERA

Estrenat en el teatre Victoria, la nit del 16 de Febrer de 1917

BARCELONA

FÉLIX COSTA, IMPRESSOR

Carrer Nou de la Rambla, número 45

1917

Al excel-lent amic y actor

Ernest Vilaregut,

coralment,

JAUME

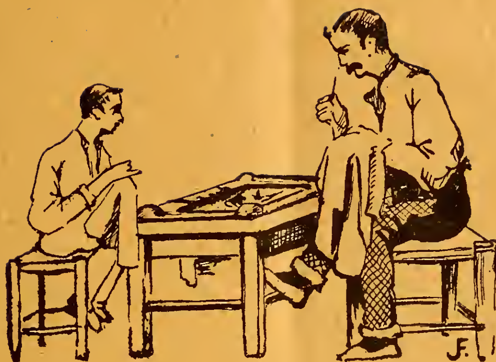
REPARTIMENT

PERSONATJES	ACTORS
LA TRIPES	*Sra. Faura.*
LA SINGLOT.	*Srta. Torres (E.)*
EL XURRIAQUES	*Sr. Capdevila (C.)*
AGAPITO LUCILLAS	» *Alfonso (P.)*
L'HEREU PÀMPOL	» *Santpere.*
EL BLEDA	» *Ferrer.*
JAUMET	» *Daroqui.*
CANDELA.	» *López.*
VENTRESQUES	» *Esteban.*

L'acció a Manresa.

Avui. — Punt de vista del actor.

Per esser representada aquesta obreta en *Societats*, poden ferse les supresions que creguin convenients els directors dels quadros dramatics.

ACTE UNIC

Local, elegant, d'un sastre de pis. Balcó central, al fons. Segón terme dreta, porta d'entrada, envidriada, mate, amb retol de «Sastrería» y agafadors de metall. Una finestra en primer terme dreta. Esquerra, dugues portes. Davant, un taulell. Al peu de la finestra, un vetllador y tamburets. Al fons, prestatges amb géneros. Per les parets, quadros amb figurins. Dos maniquins amb peces de roba. Cadires. Llum central, elèctric (que no s'ha d'encendrer). Guitarra de sastre. Planxes. Retalls per terra, etc. Es de dia.

ESCENA PRIMERA

AGAPITO y CANDELA, en mànigues de camisa, asseguts al costat del vetllador, el primer cosint una americana y l'altre picant una solapa.

CANDELA (Cantant a tota veu, amb marcat accent català.)
«Por ser la Virgen
de la Paloma,
un mantón de la China-na,

China-na, China-na,
un mantón de la China-na
te voy a regalar.»

(Fora, se sent el lladruc desesperat d'un gós petaner.)

AGAPITO Cállate, Candela... ¿No veus que haces enrabiar a la goceta de ahí al lado?

CANDELA ¡A veurer si per una bestiola no podré cantar *La Verbena*!

AGAPITO Ya verás, como la goceta se diu China y tú no paras con la dichosa China-na, China-na, pues la criatura cree que la llamas.

CANDELA ¡No sé pas què hi veus! ¡Refilando, noi, refilando!

AGAPITO Se ve que has salido bien be a tu madre, que es un argentviu. Nadie te pendría por hermano de la Singlot.

CANDELA La Singlot es una atapahida; diguem que també ho era jo d'atapahit, quan me va llogar el senyor Jaumet, però ja m'ha espavilat la son dels pàmpols, ja. (Per les orelles.)

AGAPITO El amo es un pez que se trae el oli. (Posant-se un dit a l'ull, fent el viu.)

CANDELA Gapito, ¿no recordes que ens va dir l'amo que això no es fa mai, que s'ha de fer aixís? (Posant-se el dit demunt de l'ull, al front, y estirant la pell cap a dalt.)

AGAPITO Recuerdo, porque diu que de esta manera, si te dan un cop en el colce, te pueden sacar un ull.

CANDELA (Accionant.) Y d'aquest modo no hi ha cuidado.

AGAPITO Me agrada, Candela, porque veo que procuras por mí.

CANDELA ¡Com que hem de ser parents!

AGAPITO ¡Y que lo digas! O me caso con tu hermana la Singlot con el consentiment de tu madre, o me caso en Ronda...

CANDELA *Ojo,* no amenassis, que la mare... m'és mare.

AGAPITO Pero, ¿quí amenaza?

CANDELA Com que has dit això de ¡me caso amb Ronda!

AGAPITO Lo dic, porque yo soy hijo de Ronda, y si tu madre no da el consentiment, cuando la Singlot sea mayor de edad, me fugo con ella y me caso en Ronda.

CANDELA ¡Ja t'entenc are! Tira al dret y no t'entrebanquis.

AGAPITO (Amb malicia.) ¿Y no te ha dado ningún papelet para mí, la Singlot?

CANDELA No aprofito per *correo amoroso.*

AGAPITO Pues tu prima, que es más gran que tú, la Paloma, me trae cartas muchos días.

CANDELA Bé, que una *paloma* porti cartes d'enamorats, no té rès de nou.

AGAPITO (Carinyós.) Bueno, oye... ¿querrás dirli a la Singlot... (Truquen uns quants copets seguits a la vidriera.)

CANDELA ¡*Mítala*! ¡Aquí la tens! ¡Espavila't! (Entra la Singlot resoltament.)

ESCENA II

Dits y SINGLOT per segona dreta. Mes tart a fora VENTRESQUES

SINGLOT (Una vegada es a dintre.) ¿Què hi ha permís per entrar?

CANDELA Passa, no et quedis a la porta.

SINGLOT ¡Bon dia, Gapito!

AGAPITO ¡Buen día, caña dulce! (S'aixeca y ofereix una cadira a la Singlot, que s'hi assenta.)

CANDELA ¡Y a mí que'm pengin!

SINGLOT ¡Bon dia, Candeleta!

AGAPITO (Amórós.) ¿Tú por aquí a estas horas, azúcar cande?

SINGLOT Ja t'ho diré, Gapito: Com que fa dos dies que no'm vagaba de venirte a veure, perque la mare em vigila quant surto de la *fràbica, pues* he dit al majordom que tenía rodaments y que'm deixés plegar, ¡vet-ho-aquí!

AGAPITO ¡Deu te lo pague, confitura!

SINGLOT (Molt nirviosa y ventant-se.) ¡Això s'ha d'acabar, Gapito! Jo no sé que'm passa, que tota em desficío. (Molt neguitosa.) Ho he consultat al metge de casa, al senyor Cardús, y m'ha dit que'm convé el matrimoni com el pà que menjo, que no m'entretingui, que m'ho demana la naturalesa. ¡Ja ho veus, Gapito, m'ho demana la naturalesa!

AGAPITO ¡ Es natural, dòna, es natural !

SINGLOT Avui mateix, a la *fràbica,* he vist a l'Agneta que morrejava amb el Serradures, y m'ha agafat un tropell. ¡ Això son les sangs que s'esveren, Gapito !

AGAPITO Sosiégate, Singlot, que yo me encarrego del compliment de la naturaleza.

SINGLOT Ja m'en refío... El festejar no m'en dona de compliment. ¡ Trobo que fem babarotes y no anem al lloc !

CANDELA ¿ Y no t'ha aconsellat les dutxes, el senyor Cardús ?

SINGLOT ¡ Cuida't de tu, Candela ! ¡ No en vull de dutxes ! ¡ No m'agrada la mullena !...

AGAPITO Singlot, de avui no passa : parlaré al amo, por si tiene voluntá de subirme, parlaré a tu madre y le picaré la solapa, digo, la cresta, y si no da el consentiment, soy sastre, pondremos fil a la aguja, abriremos el trau de la guardiola, tallaremos por lo sano, y puestos de cien botons, iremos al peu del altar ; será la mejor mida...

SINGLOT ¡ Que n'ets d'engrescador, Gapito !

AGAPITO ¿ Tú, cuántos años tienes ?

SINGLOT En faig vinticinc demà, a les dotze.

CANDELA Aquesta va arrivar a l'hora de l'escudella.

AGAPITO Pues ya eres mayor de edad, y te sacaré manifestada.

SINGLOT ¿ No t'en desdiràs, Gapito ?

AGAPITO Tranquilizat, que yo no tengo más que una paraula.

SINGLOT Per mí tant se m'en dona, ¿ sabs ? Però pensa, Gapito, que m'ho demana la naturalesa !

AGAPITO Ya están los papeles a punt, caramelo. Y que un cop casados, nos hare-

mos tarjetas: «Agapito Lucillas y...» ¡Esto es bó! Aun no sé tu nombre de pila... ¡Como todos te llaman Singlot! ¿Quín nombre tienes?

SINGLOT (Amb pena.) Perque la padrina s'en deia, em va posar Calamanda... ¡Vés, Calamanda!... ¡Mes m'estimo Singlot!

AGAPITO Oye: ¿y por qué te dicen Singlot?

SINGLOT M'en disen, perque quant la mare m'atunyina, m'en agafa de singlote. ¡Ah! però m'el faig passar desseguida, amb un xarrup de resolis y un melindro.

AGAPITO ¿De debó, tarrito de mermelada?

SINGLOT ¡De debó! ¡No ho xerressis pas a la mare, tú, Candela, que vinc a festejar amb el Gapito!... Si ets bon minyó y dissimules, et donaré un carquinyoli.

CANDELA (Escarnint-li el parlar.) ¡Penjate'l al nas, noia! ¡Aquí tenim pastes a tot pasto!

SINGLOT ¿Que ho xerraràs?

CANDELA No, dòna, posa't tranquila... ¡Son els esbufecs de la joventut!... ¡Be prou que'm vaga de saber-ho!

AGAPITO ¿Estamos conformes en tot?

SINGLOT ¡Avui fos y demà festa!

AGAPITO ¿Y qué hi dices tú, Candela?

CANDELA ¡Refilando, nois, refilando!

AGAPITO ¿Què os sembla si lo refresquem con gaseosas?

CANDELA ¡No et desdineris!

SINGLOT (Posturera.) ¡No'n vull de *graciosa*! A mí el que m'agrada es un bolado amb cervesa...

AGAPITO Aquí no gastamos bolados, noia.

SINGLOT ¿Ca tienes set, Gapito?

AGAPITO Es que me he desdeyunado con un guardia civil y un plato de secas. Aun me quedan, si en vols.

SINGLOT ¡No en vull de seques! A mí el que m'agrada es la freixura amb àpit.

AGAPITO Pero ya faré la paz... ¡Tú verás que tip de pollastre el día de la boda!

SINGLOT ¡No en vull de pollastre! A mí el que m'agrada es la curadella amb romesco. Y el dia de la boda en faré per dinar, y al vespre et donaré tripa amb patata, que lleparàs el plat.

AGAPITO Conforme que a la nit me dés tripa con patata, pero por la curadella y el romesco del dinar, no paso, ¿entiendes?

SINGLOT Doncs creu, Gapito, que t'en lleparíes els dits.

AGAPITO No quiero llepar tant, noia.

SINGLOT (Ingènua.) Ja en parlarem quant siguem casats, de tot això.

VENTRES. (Fora, cridant.) *La Campana, L'Esquella* d'avui... *L'Esquella, La Campana,* que belluguen...

SINGLOT No en fa poc de soroll el Ventresques.

CANDELA Com que va carregat d'esquelles y campanes...

AGAPITO (A la Singlot.) ¡Oh! y que ya cal que te vayas, porque subirá a traernos *La Esquella.*

SINGLOT (Amb sobresalt.) ¡Ai, que no'm vegi, qu'és molt xafarder el Ventresques, y ho xerraría a la mare.

AGAPITO (Al peu del balcó, mirant a carrer.) Vete, pues, antes no suba, aprofitant que ha entrado a la barbería, que ya tiene para estona.

SINGLOT M'en vaig, m'en vaig. (Mig mutis.) M'en refío del que m'has promés.

AGAPITO Paraula es palabra.

CANDELA (Apart.) (Té raó aquest.)

SINGLOT ¡Adeu, Gapito!

AGAPITO ¡Adiós, arrope! (L'acompanya fins a la porta y la ressegueix una mica.)

SINGLOT ¡ Ai, que n'és de dolça la llengua castellana ! (Amb una extremitut.) ¡ Ai, no m'inquietis, nen, que'm revifo massa !

AGAPITO (Seguint.) ¡ Bendita sea tu boca !

CANDELA ¡ *Ojo,* nois, que encare que'm dic Candela !...

SINGLOT (Tirant-se al coll de l'Agapito, per un irresistible impuls.) ¡ Ai, fill meu !

AGAPITO ¿ Qué es esto ? ¿ Qué te pasa, Singlot ?

SINGLOT (Desprenent-se.) ¡ No'm passa rès ! Però, ho veus, Gapito, ho veus com m'ho demana la naturalesa ? (Surt segona dreta.)

ESCENA III

AGAPITO y CANDELA, fora SINGLOT y XURRIAQUES.

AGAPITO (Sentant-se a trevallar.) Quita el hipo, esta Singlot.

CANDELA Deixa't de *delirius,* home. El nostre *destino* es cantar : ¡ Miseria ! ¡ Miseria !, (Mentres fa cada cosida.) com diu l'amo.

AGAPITO Y que hoy le hemos de cridar a la hora, que en el Euterpe tiene ensayo de un drama sanguinolento.

CANDELA ¡ Sí ! ¡ Vés quin rampell li ha vingut are ! Vol que'l desperti cantant.

SINGLOT (Cridant fora.) ¡ Vos en teniu de culpa, poca pena !

XURRIA. (Fora cridant.) ¡ La Tripes es la causanta !

CANDELA ¡ Refilando !

SINGLOT (Fora cridant.) ¡ Poca solta !

XURRIA. (Entrant.) ¡ Ves que no et fassi vení el singlot !

AGAPITO ¿ Qué passa ?

ESCENA IV

AGAPITO, CANDELA, XURRIAQUES. (Tipo de carreter ben plantat amb les seves xurriaques), per segona dreta, al final JAUMET dintre.

XURRIA. Rès, la Singlot que m'afrenta, perque diu que he plantat a sa mare.

AGAPITO Hombre, esto es un fet.
XURRIA. ¿Tú també? Si no t'en desdius, t'estargiré els dàtils a la fatxada.
AGAPITO No me gustan los dàtils.
CANDELA ¡Si que veniu cremat, Xurriaques!
XURRIA. ¿Què hi fas tú aquí, noi tendre?
CANDELA ¡Refilando! (Mentres cus.)

XURRIA. ¿Que pot ser la mare t'ha plantat botiga?
CANDELA De plantar no més en sabeu vos.
XURRIA. ¡No tiris, Candela, no tiris, que tinc la melsa capgirada y faré un *suceso*!
CANDELA ¡No us perdeu, home!
XURRIA. Bé, deixem-ho anar. ¿Aont és l'amo? ¿Aont és en Jaimito?
CANDELA Es a l'estutx.
XURRIA. ¿Qu'és això del estutx?
AGAPITO Es la cama.
XURRIA. ¿La cama?
CANDELA El llit.
XURRIA. ¡Voleu dir que clapa! Si que li agrada afiganyar els llansols.
CANDELA Es mira per dintre, que diu ell.
XURRIA. Ja el podeu despertar, ja, que som amics. Digueu-li que vinc per uns pantalons. ¿Aont té el jas?
CANDELA ¡Bup, bup, bup!
XURRIA. (Enrabiat.) Vull dir, aont dorm el Jaimito.
CANDELA Allí. (Senyalant primera esquerra.)
XURRIA. Ja li faré un crit. (Acostant-se al taulell y a tall de carreter.) ¡Apa, lleva't, Jaimito!
AGAPITO ¡Vamos, hombre, cállese!
CANDELA Ja'l cridaré jo, amb modos... (Passa darrera el taulell, y davant la porta primera esquerra canta amb la tonada del "Tápame":)

Apa, senyor Jaumet, llevis,
que espera parroquia,
que espera parroquia.
Apa, senyor Jaumet ,llevis,
que ja son dos quarts de dotze!
(Parant l'orella y parlat:)
¡Sembla que no respon! De vegades quant més crits pitjor amb ell. Veiam, provem-ne un altre. (Y canta amb la tonada dels "Apaches" de "Nuit de lune":)
Senyor Jaumet, el Xurriaques s'es-
[pera;

diu que'l vol veurer per uns pantalons.
Pensi que avui té l'ensaig al Euterpe,
pensi qu'és hora d'anâ pels sigrons.
Senyor Jaumet, el Xurriaques s'es-
[pera ;
diu que'l vol veurer per uns pantalons.
Pensi que avui té l'ensaig al Euterpe
¡ y pensi amb els sigrons !
¡ Els sigrons ! ¡ Els sigrons !

AGAPITO ¡ Ni por esas !

XURRIA. Fuig, home, també en sé jo d'aquestes cantarelles. (D'una empenta el treu del costat de la porta, s'hi posa ell y canta "recargolat" amb la tonada del "¡ Ay, Nemesio !" :)
Si no t'alces, si no t'alces,
no'm tallaràs unes calces.
Ai, Jaimito, *por favor,*
que les vull de vellut *superior.*

JAUMET (Dintre.) ¿ Quí esvalota ? ¡ No crideu tant !

CANDELA Sempre fa el mateix... Si li aneu amb contemplacions, diu que no us sent, y si crideu, us engega un regany.

XURRIA. (Cridant.) ¡ Arriba, Jaimito, que haig de marxar a Suria !

JAUMET (Dintre.) ¡ Ah ! ¿ ets tú ? Espera, que m'endresso la teulada.

XURRIA. Pentina't, noi, pentina't, i enllesteix, que'ls matxos m'esperen.

ESCENA V

Dits y JAUMET, per primera esquerra, en roba de casa y sabatilles, però tot bó.

JAUMET ¡ Hola, Xurriaques ! Y doncs, ¿ què hi ha de nou ?

XURRIA. ¡ Hola, Jaimito ! Què vols que hi hagi : poc pà y molta carpanta.

JAUMET ¿ Aont les fem ara ?

XURRIA. ¿Que no sabs que meno carro de Suria a Solsona y *viceversa,* pel negoci de la fusta?

JAUMET. No ho sabía. ¿Y cóm marxa?

XURRIA. Creu que no em pinta gota malament.

JAUMET. En tinc una satisfacció.

XURRIA. ¡Considero!

JAUMET. Per Manresa no t'hi deixes veurer gaire.

XURRIA. Y dificulto de tornar-hi, Jaimuto.

JAUMET. ¿Y doncs?

XURRIA. (Per Candela.) Fem muts, que aquest lleganya estira un coll pitjor que una oca.

JAUMET. ¿Què fas, Candela? ¿Encare no és picada aquesta solapa?

CANDELA. (Dónant-se pressa a cosir.) Ja pico, ja pico.

JAUMET. Sí, molt pico y feina poca. Tú, fadrí, ¿ja *adelanta* aquest sarauista?

AGAPITO. ¡Una barbaridad!

JAUMET. ¡Bé, què has de dir tu!

AGAPITO. (Insistint.) ¡Una barbaridad!

JAUMET. (A Candela.) Y escolta, ¿ja has fet el que vaig encomanarte?

CANDELA. ¿El què?

JAUMET. Aquella pilota de retalls pel menut del barber, pel Titus.

CANDELA. Ja la faré, ja la faré.

JAUMET. Tot ho farem y plegarem d'hora.

AGAPITO. Eso sí, de descuidado lo es molt. Aviat será mediodía y aun no ha fet la pelota.

JAUMET. Digues, digues, Xurriaques, no t'hi encaparris amb aquest.

XURRIA. ¡Considero!

JAUMET. ¿Y cóm ha anat el deixar-te caurer avui a Manresa?

XURRIA. Em dalía perque em tallessis uns pantalons amb etxura y circunstancies; que hi tens una especialitat pels pantalons.

CANDELA (Apart.) (El que té una especialitat per les faldilles.)

XURRIA. Y de *paso* he portat una carretada d'escorsa de pi pels pellaires.

JAUMET ¿De què els vols els pantalons?

XURRIA. De vellut, color d'oli, bordó petit, que siguin de durada.

JAUMET Deixa-ho per mí.

XURRIA. ¿Y quànt m'en faré?

JAUMET T'en faràs dotze pessetes, però seràn de confiança.

XURRIA. ¡Considero! De confiança també ho serà la dotzena d'endoles. (Treient-se la bossa de la faixa.) Y que jo pago, bitllo, bitllo, més que més, a l'avençada. (Deixa les dotze pessetes demunt del taulell.)

JAUMET. Pensa que music pagat no fa bon só.

XURRIA. Bé, si tú sabs una cançó, jo sé una tonada... Pagat, pagat, y no cal pensar-hi més. Ja sabs, Jaimito, que vull uns pantalons *barbis* y entretinguts de cama, amb el frontis enjogassat.

JAUMET ¡Deixa-ho anar, home! ¡Ja et conec els gustos!

XURRIA. ¡Considero!... ¿Que m'has de pendrer mides?

JAUMET Ja te les tinc apuntades a la llibreta.

XURRIA. ¿Vols dir que no crío més patria?

JAUMET Si per cas te l'aplanarà, y es bó.

XURRIA. ¡Considero!

JAUMET Y escolta: ¿cóm va anar el renyir amb la Tripes?

XURRIA. ¡No m'en parlis, Jaimito, que no sossego!

JAUMET Be hi estaves prou engrescat amb ella.

XURRIA. ¿Engrescat, dius? ¡Més cego que un taup! Vés si ho estava, que amb tot y ser jo solter y ella viuda y mare de dos bordegassos, m'hi vaig aparellar per la Santa Mare Iglesia, y li vaig

plantar taula de tripaire a les Bastardes.

JAUMET ¡S'ha de dir que la Tripes es una dòna! (Ponderatiu.)

XURRIA. ¡D'una pessa! No l'hi *quito*. D'això es prevalía... Em va coneixer el flac... Perque jo hò tinc això, m'agrada que n'hi hagi de dòna. Però es rampalluda y del morro fort, que no t'en dic rès.

JAUMET Y doncs, ¿cóm va ésser?

XURRIA. Que'm va tocar l'honra. Va venir la qüestió de resultes de dir-me ella que'l matxo del Sargantana tenía un tirat de pota més salau que'l meu... El meu matxo blanc, ¿sabs? el *Tancredo*. ¡Y qu'és cas! ¡Ni els mils! ¡Y jo soc molt delicat d'honra pels matxos!

JAUMET Bé, però no n'hi ha per tant de deixar-la.

XURRIA. Es que la cosa no va parar aquí, Jaimito... Creu que la Tripes es una pólvora... Ja veuràs: perque callés, li vaig fiblar una bessa als bigotis (Fent l'accionat.) y no se la va empassar aquesta bessa: se'm va tirar al demunt y em va caixelar una orella. Mira, d'ensà d'allavors que la duc èscarbotada.

JAUMET Bé, però tinc entés que tú li vas traspassar un pinyol de parroquià.

XURRIA. Y que de resultes va treurer una palangana de *lixis* per la canalera, lo mateix que si l'haguessin escorxada.

JAUMET ¡Digues que va fer bé de tornar-s'hi, la Tripes!

XURRIA. ¡Considero!

ESCENA VI

Dits y LA TRIPES, per segona dreta

TRIPES (Entrant.) ¡ Bon dia y bon'hora !
CANDELA (Apart.) (¡ Ai, la mare !)
XURRIA. (Idem.) (Qui del llop parla... ¡ Ja s'ha presentat !)

TRIPES (Descarada.) ¡ Ai, ai ! ¿ Que'l té *empleiat* aquí per espantar la parroquia, an aquest valent ?
AGAPITO (Apart.) (¡ Me parece que haurà bronca !)

XURRIA. (Cremat.) ¡ Jaimito, respecto la casa, perque es la casa, sino, fariem sarau, y de valent, ja t'ho ben juro!

TRIPES (A Xurriaques.) Sou guit com una mala peste, vos l'home. Una vegada m'en han fet de sang als bigotis, que la segona... (Ensenyant unes estisores llargues que porta penjades d'una beta, sota del devantal.) ¡ Vull dir que vaig proveída! ¡ Vull dir que les dents me les esmolo!

XURRIA. (Més cremat.) ¡ Jaimito, tú que tens bó amb l'Ajuntament, crida a un municipal y que se l'emporti!

AGAPITO (Apart.) (¡ Vaya una gresca!)

CANDELA ¡ Refilando, noi, refilando!

TRIPES ¡ Are vegi! ¡ Porteu-li un municipal al marqués de les xurriaques, que té por de la dòna!

XURRIA. ¡ Mira, Tripes, no m'enceguis, que si m'encego no hi veig de cap ull!

TRIPES ¡ Quin casual!

XURRIA. ¡ Mira que t'encetaré la melsa!

TRIPES ¡ Ai, la melsa! (Brincant-se provocativa y obrint y tancant les estisores.)

XURRIA. ¡ No em busquis el cós, que't trencaré l'ànima que t'aguanta!

TRIPES ¡ Amagueu les criatures que passa el Tremendo de Mas Rampinyo!

XURRIA. ¡ Jaimito, aquesta dòna em vol tirar a un *presili*!

TRIPES ¡ Senyor Jaumet, aquest home em vol fer morir *mártil*!

JAUMET ¡ *Bueno, bueno*! ¡ Prou d'aquest color! ¿ Voleu callar?

TRIPES (Picant de peus a terra.) ¡ Encetar-me la melsa, jo que la dono per torna!

XURRIA. Parla, Jaimito, tu qu'ets un sastre experimentat y que fas drames.

JAUMET ¿ Voleu que us ho digui? Tot això vé de que us estimeu massa.

TRIPES ¡ Sí, are li fan el mànec! ¡ Cregui'm

que prou s'*etivoca*! ¡Com que se la sab guanyar tant la *valuntat* d'una dòna de bé, aquest trinxeraire!

XURRIA. (Enfurismat y accionant fort.) ¿Trinxeraire m'has dit? ¡Are sí que't trauré les tripes!...

CANDELA / AGAPITO } ¡Xo!...

(S'aixecan ràpidament y Agapito s'interposa, amenaçant amb una planxa, mentres Candela pren les estisores de sastre y amenaça també, obrint-les y tancant-les amb pressa y soroll.)

TRIPES (Apartant-se esverada.) ¡Fill meu! ¡Et volen matar la mare!

JAUMET (Detenint-lo, imposant-se.) ¿Qu'hem de fer, Xurriàques?

XURRIA. ¡No, home, no! Si vull dir que li *quitaré* l'establiment de tripaire, que'l vaig pagar jo... ¡Oh, y que m'en vaig fer un matxo!

TRIPES ¿D'allò en dius un matxo? ¡Que n'ets de fantasiós!... ¡Si els toros s'en hauríen dat de menos! (A Jaumet.) Era guit, borni, nafrat, pòtul y enamoradís com una mala cosa.

CANDELA Si que ho era d'enamoradís.

TRIPES Ja ho sabs tú, Candela, qu'era un animal comprometedor. (A Jaumet, amb sencillesa.) Tan bon punt el teníem aturat davant de casa, s'engrescava de mala manera. Jo crec que hi tenía *latricitat* al cos! Vegi, que si passaven noies de bé, teníen de tombar la cara... ¡Una vergonya per la familia! ¡Vés de quina pessa es va desfer, aquest dropo!

XURRIA. ¿Ho veus, Jaimito? ¡Ja em sacseija l'honra!

TRIPES ¡Com que hi ha motius! El mateix que'l matxo blanc... ¡*Don Tancredo*! ¡Fugiu!

XURRIA. (A Jaumet.) ¿Veus lo que't deia? ¡Ja em toca el *Tancredo*!

TRIPES (Mofeta.) ¡Ai, filla! Si té un caminar tant garbós, que sembla talment una ploranera d'enterro. ¡Si és més estaquirot y més blanc que l'estatua del Comendador!...

XURRIA. (A Jaumet.) Per això li vaig treurer *Tancredo*.

TRIPES Ja vas fer bé de endurte'l de casa, perque sinò li hauría dat matzines.

JAUMET ¿Ja hi tornem?

XURRIA. ¿Enmatzinar-me el *Tancredo*? ¡Ai, el meu fill, tan bona criança que té!

TRIPES ¡Quina estimació més *loca*! Sembla que l'hagi criat amb biberón!

XURRIA. Jaimito, tú ets un sastre experimentat...

JAUMET Y que faig drames, ja ho sé.

XURRIA. No t'ho prenguis a mal, però m'*arretiro*. Creu que de sentir-la sense poguem desfogar m'agafaría l'histèric.

TRIPES ¡Ai, l'histèric! ¡Procura que no t'agafin les meves ungles!

XURRIA. (A Jaumet.) ¡M'en vaig, perque no m'hagis de fer sortir en un drama!

TRIPES ¡Un drama, no ho sé! ¡Però el dia menos *impensat* creu que'm planto a Suria, y ja et prometo que hi haurà *sarzuela*!

XURRIA. (Enfurismat.) ¡No t'hi aventuressis pas a venir a Suria, que a l'hostal no n'hi volem de marmanyeres!

TRIPES (Fora de sí.) ¿Marmanyera m'has dit? (Treu les estisores y el persegueix. Xurriaques fuig, per a no fer una desgracia, y ella es va encenent.) ¿Que pot ser et fas amb la mestressa del hostal, currutacu? ¿Vols veurer com hi vaig y la pelo de viu en viu? ¡Y tú, d'aquí en sortiràs esquilat o perdo el nom de Tripes!

XURRIA. (Fugint.) ¡ Lligueu-la !... ¡ Mira que faré correr les xurriaques !... ¡ Au, mala negada !... (Corrent per l'escena, esbojarrat, comença a fer petar les xurriaques a dreta y esquerra. La Tripes el segueix amb les estisores. Ensopeguen amb vetllador y tamborets y roden per terra. Agapito y Candela queden boca terrosa. Tot el diàlec molt picat.)

JAUMET (Darrera el taulell.) ¡ Llàstima no tingués una manguera !... ¡ Áh, sí ! (S'en va corrents segona esquerra, surt amb un sifón y comença a regar a tort y a dret. Xurriaques desapareix, repartint xurriacades, per segona dreta. Estudíis bé aquest mutis, que ha d'ésser molt mogut.)

TRIPES (Amb un xiscle.) ¡ Ai, que'l cap em roda ! ¡ Ai, que'm vé la basca ! (Cau, sense esma, demunt d'una cadira, de cara al públic.)

ESCENA VII

TRIPES, JAUMET, AGAPITO y CANDELA.

JAUMET Refresquem-la. (Li tira sifón a la cara.)

TRIPES (Amb un llarc sospir.) ¡ Ai !... (Natural.) ¡ No em refresqui més ! ¡ Ja torno !... ¡ Es un home sense principis, es un carreter !

CANDELA (Que no s'ha mogut, aixecant el cap.) ¿ Cóm ha anat això ?

AGAPITO (Que tampoc s'ha mogut, aixecant el cap.) ¿ Cuántos morts hay ? (Tots dos s'aixequen.)

TRIPES (A l'Agapito, rabiosa.) ¡ Tú, tú, tú en tens la culpa d'això qu'em passa !

AGAPITO (Sorprés.) ¿ Yo ?

TRIPES Si no hagués estat per tu no hi hauría vingut jo an aquesta casa, mig fadrí. (A Jaumet.) Volía veurer si hi atrapava a la Singlot, que m'han dit que l'havíen vist entrar.

JAUMET ¿ Y què hi té de venir a fer aquí la Singlot ?

TRIPES (Per Agapito.) ¿ Que no ho sab que aquest gamarús castellà me l'ensiborna a l'infeliça ?

JAUMET No es pas tan mala proporció l'Agapito per la vostra filla.

TRIPES ¿ Però que no s'en fa càrrec que no aprofita pel Sant Matrimoni, pansit com és, pitjor que una orellana, y amb el nas tou com un cascabellito ?

AGAPITO ¡ Ya lo creo que aprofito ! Pansit lo estoy porque me corseco por su filla, y esto del nas, me viene de una ensopegada, pero no serà rès.

TRIPES ¡ Ai, Senyor ! Si a la meva filla se n'hi han presentat de partits a dotzenes, y persones de cabals y revingudes, perque, mal m'està el dir-ho, n'hi ha un cumpliment de la noia. Y encare que par-li amb el nas, li escau quisap-lo.

JAUMET Nó més us haig de dir una cosa, Tripes : que a l'Agapito el faig encarregat, que li daré pis franc y que portarà part en el negoci.

TRIPES ¿ Veu ? Això ja *avaría,* y sent aixís, si ells dos es tenen *valuntat,* una servidora no hi posarà cap reparo.

JAUMET Em sembla, Agapito, que no et queixaràs de mí.

AGAPITO (Content.) No tengo paraulas, señor Jaumet... Mande y dispose... y le prometo hacerle padrí de la primera criatura que venga.

CANDELA ¡ Refilando !

TRIPES ¡ Que vas depressa, gendre !

JAUMET Ja em reserves una ganga, noi.

TRIPES Cregui'm, senyor Jaumet, que'n tinc una *sastifació.* Y que la noia es locarà tant bon punt li fassi avinent... Perque de llei n'hi porta an el Gapito, s'ha de dir.

AGAPITO ¡Yo no veo de contento, ni sé lo que me faig!... Ahora acabo de cosir un botón en una solapa.

JAUMET ¡*Bueno*! En havent dinat, arriveu-se aquí amb la noia y acabarem de lligar tractes.

TRIPES No hi farem falta. ¿Tampoc vens a dinar a casa avui, Candela?

JAUMET Ja dinarà amb mí més tart.

TRIPES Prou que ho sé, y com que vostè m'el mal acostuma, a casa, per sopar, no'm vol tastar rès.

CANDELA No'n vull perque feu un menjars que no els he vist en lloc. Anit me van dar flicandó amb maduixes.

TRIPES Doncs què volíes, ¿becs de lloro amb all-y-oli? Si et tornes més llamenc...

CANDELA ¡Quina cuinera n'hi ha de la mare!

TRIPES ¡Adiós, Gapito! ¡Pensa que't dono la prenda de la familia! Quant sigueu casats, dónali tots els gustos, qu'ella te'ls donarà també, ¡pobreta!... ¡Ja veuràs com te'ls dona!... Adeu. No farem falta, senyor Jaumet, no farem falta. M'en vaig a dir-ho a la noia, que se'n alegrarà *muy*. (Mutis segona dreta.)

ESCENA VIII

JAUMET, AGAPITO y CANDELA.

JAUMET ¡Ja en son de valents tots dos! Prou tenen el *destino* de fer trencadissa de cutis.

CANDELA No cal amoinar-si gaire amb els de casa... Es tiren els trastos pel cap, y quant no es veuen s'anyoren.

JAUMET ¡Ja es aixó, ja! (A Agapito.) *Vaya*, manso, que t'hi guanyaràs la vida amb la Singlot.

AGAPITO Se farà lo que se pueda. (Aixecant-se.) ¿Que voy a dinar?

JAUMET Ves y atipa't, qué't convé reforsar-te.

AGAPITO En una esgarrapada como y vuelvo. (Es posa l'americana y la gorra y surt per segona dreta.)

JAUMET Ja hi conto.

ESCENA IX

JAUMET y CANDELA.

CANDELA Senyor Jaumet, vaig al quarto dels retalls a fer la pilota pel Titus.

JAUMET Ves y no t'hi quedis adormit com l'altre dia...

CANDELA ¡No!... (¡Qu'és mal pensat l'amo! ¡Però ho encerta!) (Mig mutis.) ¡Ah! del teatre han tornat la pistola que els hi varem deixar l'altre dia y l'he ficada al calaix del taulell.

JAUMET ¡Ja hauràs suat, ja!

CANDELA ¡Ni gota! (S'en va per segona esquerra.)

ESCENA X

JAUMET

¡Bah! Are que estic sol, deixa'm acabar l'última acte de *Gente de fábrica*. (Treu del calàix del taulell, paper, ploma y tinter y disposant-se a escriurer.). Mans a l'obra... (Es posa a escriurer amb nirviositat. Curta pausa. Fora, un manubri toca una pessa d'actualitat.)

ESCENA XI

Dits, CANDELA y aviat HEREU PAMPOL, per segona dreta.

CANDELA (Segona esquerra, amb una pilota de draps.) Ja està llesta la pilota del Titus, y qu'és tota de caps de pessa.

JAUMET Baixa-li, doncs, y no em destorbis.

CANDELA (Apart.) (Vet-aquí un sastre ben estrany. Quant no dorm, s'empesca drames, però les estisores les fa correr ben poc.) (Vol sortir per segona dreta, però es topa amb l'Hereu Pàmpol, pagés de barretina y espardenya, jove, que li trepitja un peu.) ¡ Ai, ai, ai ! (Saltant a peu coix.)

HEREU Noi, *dasimula,* no ho sabía que hi fossis aquí al darrera.

CANDELA (Assentat y palpant-se el peu.) ¡Ja teniu unes llesques que deveu avensar feina pels cups!

HEREU ¡Ja en tinc l'anomenada de feiner per la brema!

CANDELA ¡Refilando!

HEREU (A Jaumet.) ¡Hóla! (Es posa de colces damunt del taulell y engega el sifón que va a la cara de Jaumet, el quàl s'alsa d'una revolada y s'aixuga amb un mocador.)

JAUMET ¡Què hem de fer!

HEREU *Dasimuleu*... No ho sabía que li tinguessiu aquí el sifón.

CANDELA Aquest no sap rés.

JAUMET ¿Que sou cego?

HEREU No: soc l'hereu de cân Pàmpol, de Callús. ¿Y vos, que foreu aquell sastre que fa comedies de la flamarada?

JAUMET Tot just are n'estic acabant una.

HEREU ¡Ai, vàlga'm Sant Ciprià! ¿Cóm vos les engiponeu per fer aquestes coses? Aveiam, ensenyeum-ho.

JAUMET (Donant-li les quartilles.) Mireu.

HEREU (Mirantse-les detingudament una a una.) ¡Està bé! ¡Està molt rebé això!

JAUMET ¿Què, us agrada?

HEREU ¡Valga'm Sant Ciprià, si m'agrada! (Contemplant les quartilles.) ¡Està bé! ¡Està molt rebé!

JAUMET ¿Ja ho podeu llegir amb la mala lletra que gasto?

HEREU ¡Valga'm Sant Ciprià! ¡No en sé pas de llegir!

JAUMET Y doncs, ¿qu'és el que trobeu bé?

HEREU (Senyalant les quartilles.) Aquestes figures de persones, que conto que son les que fan la comedia.

JAUMET (Prenent-li y mirant les quartilles.) ¡Redeu! Es que he escrit el drama darrera d'uns figurins, y se'ls contemplava...

HEREU (Per les figures.) ¡Han de fer molt goig a *traiatu*!

JAUMET Bé, bé, ¿què voleu? ¿Que veniu per uns pantalons?

HEREU ¡Uns pantalons! Si me'ls fa la mare.

JAUMET (Apart.) (Ja es coneix.)

CANDELA (Apart.) (Deuen ésser fets per passar matute.)

HEREU Jo venía per mor de demanaus un drama, perque el jovent de Callús y Viladordis som *afasionats* y volem anar a La Bauma a fer una funció que sigui d'empenta, y no s'hi escatimin desgracies, lo qual que un senyor de Manresa, que diu que us coneix, m'ha atrassat aquí. Vull dir que la comedia es farà amb tots els ets y uts, lo qual que aniré a Barcelona y faré una passada pels Encants, per proveí del que convingui.

JAUMET ¡Si que anirà a tot rumbo!

HEREU ¡No hi planyem els quartos, no, a Callús y Viladordis!

JAUMET ¿Que ja hi heu estat a Barcelona?

HEREU (Ponderant.) ¡Valga'm Sant Ciprià!... Amb aquest cop... faràn dos. Are un any hi vaig sé, perque tenía dalit de menjar *mantecau* de *La Valenciana*, que m'en havíen fet moltes bocades... Y jo que vaig, m'assec allí fora y li dic al mosso: «Porteu-me *mantecau*.» Y ell em respón: «No més queda xufla y llet amb arengada.» Jo que sí que m'alço y li faig: «¿Que us penseu que baixo d'Arbeca? ¡Soc de Callús, company! ¡Cruspiu-se-la vos la xufla y la llet amb arengada, putiné!» M'en vaig y el poca solta encare riu.

CANDELA (Apart.) (¡Això es un terrós!)

JAUMET Sí que vareu fer broma.

HEREU ¡No m'en parleu! Bé, ¿que hi puc contar amb la comedia?

JAUMET Sí, home. (Treu un exemplar manuscrit y li entrega.) Aquí la teniu.

HEREU ¿No hi falta rès?

JAUMET Mes aviat hi sobra.

HEREU ¡Bé! Ja us avisarem pel dia de la funció, que heu de baixar aquell dia. (Per Candela.) ¡Ah! Y porteu la torna.

CANDELA ¿Què diu de la torna, aquest pà moreno?...

JAUMET Si puc, sí que baixaré.

HEREU ¿Com s'enten si puc? Tant si podeu com no, heu de baixar, lo qual que ho sabrà tot el poble.

JAUMET *Bueno*: hi baixaré tant si puc com no. ¿Esteu content are?

HEREU ¡Aixís, home, aixís!

CANDELA (Apart.) (¡Y qu'és pabràs!)

HEREU ¡Oh! y que sortirem amb les gralles y els cantadors al peu de la carretera, y refilarem la (Cantant que fa extremir.)

«Rosa de Mayo,
de fregansia aroma,
ascucha la lira
dun trovedor... !»

(Parlat.) Aquest *trovedor* sereu vos; y acabada la comedia cridarem: «L'autor! ¡Que *salga* l'autor! ¡*Cable, cable*!», talment com a Barcelona, que també en tenim de modos a Callús! ¡No hi falteu aquell dia, que farem gresca, valga'm Sant Ciprià! (S'en va per segona dreta, si vol, cantant la "Rosa de Mayo")

ESCÉNA XII

JAUMET, CANDELA y BLEDA. Tipo de "tuno", ben vestit, amb gorra y una gran cadena, botes d'una peça, pantalón estret de baix, camisa arrissada y un mocadoret virolat al coll. Entra aixís que surt l'Hereu Pàmpol, xuclant una tatxa de pam.

BLEDA ¡Quin barretina, sastre!

JAUMET ¡Hola, Bleda! ¿Vos tant sarauista, eh?

BLEDA El meu flac: el sarau y les dònes. (Per la llengua.) Com que tinc aquesta pastosa de diputat que no l'envejo ni a don *Alacandro*, amb un penjoi de paraules faig *siniestros* al ram del *femenino*.

JAUMET Ja ho conten per Manresa.

BLEDA Per mí no hi rès com Manresa... Ni la Barceloneta.

JAUMET ¡Manresa! ¡Ja ho crec!... La patria de les betes... y d'en Llampbrocs.

BLEDA ¡Les dònes! Les conec a fondo.

JAUMET ¡Y a la fonda!

BLEDA ¡Sí!... Are n'acabo d'enterbolí una que proveía de vi a la taberna d'en Patoi, amb un enfilall de pesics y cinc de la llepissosa... No hi estic en escampar els calés per les famelles... Vull que s'aventurin al sacrifici per mí y no per l'ermilla.

JAUMET (Apart.) (Aquest minyó beu a galet.)

BLEDA Un home s'ha de fer valer la joventut...

JAUMET Y els *costadillos*, ¿eh?

BLEDA ¡*Uva*! Are que pel demunt de la persona no hi planyo rès (Pel vestuari.) perque tinc *arreparat* que un bon vestit els hi entela el *pàrpado* a les dònes.

JAUMET No en teniu pas rès de bleda; no sé per qué us en diuen.

BLEDA Em prevé dels cataplasmes de verdura que la mare em posava al ventrell de quitxalla, que n'era molt perjudicat, y em cargolava com una filosa. Encare avui en pateixo. Si em descuido y tasto monjetes, *aluego* sembla que m'hi fassin un *maiting* a les tripes.

JAUMET Doncs jo tenía entés que us ho deien perque en la vostra fonda serviu tot sovint la bleda amb pances, com plat del dia.

BLEDA Paraulades, ¿sabeu?

JAUMET ¿Y quins vents us porten per aquí?

BLEDA (Indecís.) Home... voldría que'm fessiu un *traje* de cotó sense empesa, ben amorós...

JAUMET El farem de cotó fluix.

BLEDA ¿Que fem brometa, sastre? Arriba, home, arriba, preneu-me els *centíme-*

tros, y no us descuideu que'ls pantalons els vull abotinats. Comensem per aquest cantó. (Senyalant l'esquena.)

JAUMET Comensem. (Amb el metre apunt li aixeca l'americana y li veu el mànec d'una eina que fa fredat.) ¡ Caram !

BLEDA (¡ Ja l'ha filat ! ¡ Es de set molles !)

JAUMET ¡ Espereu !... (Va al taulell, treu el pistolot y se'l posa a la butxaca de darrera dels pantalons, peró fent que caigui al demunt de l'americana.) ¿ Per aont voleu que us prengui la mida ?

BLEDA Per aquí. (El cantó de l'eina.)

JAUMET Està bé. (Pren una mida, y al tombar-se per apuntar el número, el públic y en Bleda veuen el pistolot.)

BLEDA ¡ Sastre ! ¡ Quina agulla gasteu !

JAUMET (Encarant-li l'arma.) ¿ Que ho dieu per aquesta ?

BLEDA (Fent-se enrera.) ¡ Ep, *cuidado* !

JAUMET No tingueu por, que ja es ben carregada.

BLEDA ¿ Romansos a mí ? ¿ Per quí m'heu pres ? Aviso que al barri de Pekin, allà a la Mata, hi tinc un *cartel* d'upa. Y els sarauistes de Sant Andreu ja ho saben que, quant convé, punxo més que un burot.

JAUMET Sou com jo, que si em puja la mosca al nas, poso el cos d'un home pitjor que un garbell, perque el rego a tiros.

BLEDA (Encaixant.) Xoqueu-la, sastre ; sou dels meus, ja ho veig.

JAUMET (Apart.) (¡ Deu et conservi la vista !)

BLEDA Avui no es pot anar desprevingut. Jo més m'estimo l'eina que la dòna.

JAUMET ¿ Que sou solter ?

BLEDA ¡ Encare que fos casat ! Y aviso que el *traje* el vull lluí diumenge al sarau de cân Flautes.

JAUMET ¿ Que hi toqueu el piano de rodada ? (Signant la maneta.)

BLEDA ¿Encare més brometa?

JAUMET ¿Y per quín diumenge el voleu el *traje*?

BLEDA Avui som dissapte... per demà.

JAUMET Aixís refieu-se'n... però us el farem de llustrina.

BLEDA Bé, vos aneu de plaga... y ja m'heu filat que no vinc per la roba.

JAUMET ¿Y doncs, cóm ha anat això?

BLEDA Parlem clar, mestre. Jo he vingut per mor de parlarvos de la Singlot... Vos sabeu que jo hi festejava, y tinc entés que vol entroncar amb un sastre corredís que se les campa a casa vostra.

JAUMET Si això ho saben las Tres Classes de Vapor.

BLEDA A vos ja us consta el verí que porto dintre dels entortolligaments de l'alimentació, y aviso que si aquest sastre ho té posat al cap, que s'ho posi als peus, y si fa l'orni li escarbotaré la nansa de la fesomía. (Pel nas.)

JAUMET ¿Voleu dir?

BLEDA Y de *paso* us diré que'l vostre fadrí es un olla.

JAUMET ¿Doncs, cóm s'ho farà sense nansa?

BLEDA Un olla, perque em va tallar uns pantalons que'm cauen amotllats a les columnes (Per les cames.) com uns calsotets de *saltisbanquis*.

JAUMET Podeu contar que'l xicot ho ha fet... expressament per a fer-vos enrabiar...

BLEDA (Enfurismat.) ¿M'en responeu de que ho va fer expressament?

JAUMET (Natural.) Prou que us en responc.

BLEDA ¡Conteu que li torraré el fetge, que li saltaré el cervell!

JAUMET ¡Com se coneix que sou fondista!

BLEDA (No sabent-se'n avenir.) ¡Expressament!... ¿Que no'm coneix? ¿Que no ho sab

que al barri de Pekin faig rotllo, que enfilo als homes com cargols?

JAUMET (Apart.) ¡No surt de guisats, aquest! (Amb senzillesa.) ¡Qué us diré! Ho fa aixís l'Agapito quant vol buscar el cos a un home. Es coneix que li feu nosa perque heu festejat amb la Singlot... Com que'l xicot va ésser a Melilla y està fet a degollar moros, hi troba gust de tant en tant a fer corre el *machete.* (Amb més senzillesa.) ¿No les hi heu vistes les creus que té guanyades per la mortàldat que va fer a la guerra?

BLEDA (Torbat.) No... no... no les hi vistes.

JAUMET (Sempre senzill.) Ja us les ensenyarà... ¡Ah! una cosa demano: que us barallen fora de casa, que no vull compromisos aquí...

BLEDA ¡Prou!... ¡Ja es ben trist que dos homes s'hagin de perdrer per un troç de dòna!

JAUMET (Amb despreci.) ¡No val pas tant la vida!

BLEDA (Apart.) (¡Que n'hi va de teves a meves!)

JAUMET Si us espereu, l'Agapito està per arrivar.

BLEDA (Que va agafant por.) ¡Y un pensa que té familia!... ¡Y es de respectar la familia!

JAUMET Bé, però mal va quant es topen dos homes de genit com are vosaltres.

BLEDA ¿Compreneu que per una xinxa de fàbrica val la pena?...

CANDELA ¿Què vol dir xinxa, poll resucitat?

BLEDA (A Candela.) *Ni sisquiera t'ascucho.* (A Jaumet.) ¡Dònes! ¡Si n'hi ha a trompicons!

JAUMET (Mirant pel balcó.) Mireu, are pujen l'Agapito, la sogra y la promesa.

BLEDA ¡Psh! ¡No li disputo!... ¡Va per ell!...

CANDELA (Apart.) (¡ Quin valent... poca vergonya !)

ESCENA XIII

Dits, TRIPES, SINGLOT y AGAPITO, per segona dreta

AGAPITO ¡ Hola ! ¿ Aquí el Bleda ? ¿ Qué busca ?

BLEDA Rès, home, rès... He sapigut que us casaveu amb la Singlot... y vinc a preguntar-vos si voldreu que us serveixi el dinar de bodes.

SINGLOT ¡ No en vull de bledes !

BLEDA Si us emporteu el tall, deixeu-me rosegar l'os, *cuando menos.*

JAUMET (Apart.) (¡ Els punys t'hauràs de rosegar, valent !)

AGAPITO No sé qué decirle...

BLEDA (Tremolant.) No, no. Si us ho heu de pendrer malament, no hi ha rès de lo dit... Que per molts anys... y... ¡ apa *buenas* ! (Surt, ensopegant amb tot, per segona dreta.)

SINGLOT ¡ Ai, Bleda, que'n tens poca de substancia !

ESCENA ULTIMA

TRIPES, SINGLOT, JAUMET, CANDELA, AGAPITO y VENTRESQUES per segona dreta

VENTRES. *L'Esquella,* Jaumet. (La deixa al taulell.)

JAUMET ¡ Hola, periodista !

VENTRES. (A les dònes.) ¿ Vosaltres sou aquí ? ¿ Que no sabeu el que passa ?

TRIPES ¿ El què ?

SINGLOT ¿ Què passa ?

VENTRES. Que'l Xurriaques es a l'hostal de Sant

Domingo, que li ha agafat un treball...

TRIPES (Amb un xiscle.) ¡ Ai, Xurriaques meu !... ¡ Ai, que'm ve un cobriment de cor !... (S'asseu desolada.) ¡ Ai, que potser a aquestes hores ja *ha subido al sielo* !

SINGLOT ¡ Ai, ai, ai mare, que'm ve el singlot ! (Fa extremituts perque li arriva.)

VENTRES. Però, dòna, si es que s'ha mort...

TRIPES }
SINGLOT } ¡ Ai, que s'ha mort !

VENTRES. ¿ Que fem el ximple ? S'ha mort el matxo blanc, ¡ el *Tancredo* !

TRIPES (Transició.) ¿ El *Tancredo* ? ¿ Que va de bó, Ventresques ? (Contenta.) Si es el que'ns portava la guerra a casa... Si el *Tancredo* es difunt, ja farem la pau. (Transició ràpida.) Correm-hi, nois,

correm-hi. (Marxant.) Ja tornarém amb el Xurriaques, senyor Jaumet, ja tornarem! (Surten esverats, per segona dreta, Tripes, Singlot y Agapito.)

VENTRES. ¡Son ximples! M'en vaig a fer la ruta. Salut. (Surt segona dreta.)

JAUMET Y bons aliments. Apa, Candela, qu'és hora de dinar. Ves a *El plato del día* y que't donguin algún entreteniment per la dentadura.

VENTRES. (Fora cridant, allunyant-se.) *L'Esquella... La Campana!...*

CANDELA Ja hi vaig, però deixi'm fer...
(Al públic.)
Si volen dinâ amb nosaltres
els convido en nom de l'amo
qu'és l'autor d'aquesta farsa;
y tant-de-bó que an el públic
no li hagi semblat *de-sastre*.

TELÓ

FI DEL SAINET

25 cèntims